

[K. B. Andersen.]

betydelige stigningstakt i antallet af fuldførte boliger må fortsættes og forstærkes, og den linje må fortsættes — der blev lagt i foråret mod VK-partiernes ønsker — at det billigere byggeri må have forret fremfor dyrt spekulationsbyggeri, som der ikke er udækket behov for. Det er baggrunden for, at regeringen har nedsat et udvalg, der skal komme med forslag til umiddelbart virkende foranstaltninger til fremskyndelse af den rationalisering og effektivisering af byggeriet, som er den sikreste vej både til mere og til billigere byggeri. Vi vil ikke acceptere den borgerlige løsning, at boligspørgsmålet skal løses ved at gøre det dyrt at bo. Vejen må først og fremmest være, at vi bygger os ud af problemerne og mangelen.

Også efter valget venter betydelige sociale problemer på løsning. Tillægspensionen, som blev gennemført trods VK-partiernes forsøg på at vælte den, må udvides til at omfatte hele befolkningen, så alle garanteres en værdisikret pension. Arbejdet for at øge de sociale ydelser må tage sin begyndelse hos de invaliderede, der i høj grad har behov for en bedre tilpasning af pensionerne til almindelige lønindkomster. En anden påtrængende social opgave er en udbygning af den familiepolitiske linje.

Arbejdet med en dybtgående skatte-reform vil blive en af hovedopgaverne efter valget. Med den udtalelse, som socialdemokratiets hovedbestyrelse og folketings-gruppe i går vedtog, er grundlaget for dette reformarbejde givet. Det drejer sig bl. a. om forenkling af ejendomsskatterne, om en væsentlig forhøjelse af den skattefri bundgrænse, om forøgelse af børnetilskuddene, om forenklede og forbedrede opsparingsordninger. Men først og fremmest drejer det sig om en omlægning af beskatningen til skat af den løbende indtægt, kildeskot, og samtidig hermed en særbeskatning af selvstændige hustruindtægter. Med udtalelsen af i går har socialdemokratiet skabt det saglige grundlag for det fortsatte arbejde med denne sag, der følges med så stor opmærksomhed ikke mindst blandt lønmodtagerne.

Også uddannelsesproblemerne vil give mange store opgaver for det nye folketing. To opgaver trænger sig på fremfor alle andre. Den ene er at sikre alle unge ret til at

anvende deres ungdomsår til uddannelse af den ene eller anden art. Det er en skam-plet på et samfund, vi vil kalde velfærds- og velstandssamfund, at der stadig er unge, der må bruge deres første ungdomsår på et arbejde uden noget uddannelsesmæssigt perspektiv. Det kan ikke være afgørende, under hvilke former en sådan ret til uddannelse sikres. Her må der vises den smidighed, som de unges forskellige anlæg, interesser og behov også naturligt kræver. Men vi kan simpelt hen ikke være bekendt, at der stadig er unge, som går ud i tilværelsen med det alvorlige handicap, en mangelfuld uddannelse er i et fremtidssamfund, hvor det ikke så meget vil blive økonomiske privilegier som viden og uddannelse, der giver muligheder og sætter skel.

Den anden uddannelsesmæssige opgave, der står helt i forgrunden, er videreuddannelsen. Den tid er forbi, hvor man kan klare sig et helt liv igennem med barneskolen og ungdomsårenes lærdom. Tekniske og samfundsmæssige forhold skifter så hurtigt, at der for alle er et stadigt behov livet igennem for uddannelsesmuligheder. Målet må være, at enhver uden hensyn til alder, til køn, til arbejdsområde eller bopæl har mulighed for nu og da at få sin uddannelse ført à jour, at få sin horisont udvidet. Det er nødvendigt af samfundsmæssige grunde for at følge med i udviklingen, men det er først og fremmest nødvendigt af menneskelige grunde, af hensyn til den enkeltes chancer og den enkeltes følelse sig hjemme i et samfund i rivende udvikling. Det er en stor opgave, der kræver initiativ og rammer fra regering og folketing, men som i øvrigt kun kan løses gennem et samarbejde mellem offentlige og private kræfter.

Det nye folketing vil blive stillet over for store og udgiftkrævende opgaver på det trafikmæssige område. Helt i forgrunden står her Store-Bæltsbroen og tunnelbanen i København. Men også den stadige udbygning af vejnettet landet over vil stille mange og store opgaver.

På det udenrigspolitiske område må opgaven være at bidrage, hvor vi kan, omend det måske kun er lidt set i verdensmålestok, til fortsættelse af afspændingspolitikken. Det vil bl. a. betyde åbenhed over for alle forsøg på at videreføre aftalerne om forbud mod kernevåbenforsøgene; det vil sige en